

Městský soud v Praze

Hybernská 18

111 21 Praha 1

ID dat. schr. snkabbm

Praha, 7. 1. 2020

VĚC: **SPRÁVNÍ ŽALOBA**
proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2019, č. j. 47593/2019

Žalobce: **Mgr. et Mgr. Jakub Michálek**
bytem Bořivojova 108, Praha 3
zástupce: Mgr. Filip Hajný, advokát, ev. č. ČAK 14269
se sídlem Rubešova 83/10, Praha 2 (plná moc v Příloze č. 1)

Žalovaný: **Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky**
se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 15 Praha 1 – Staré Město

Přílohy – dle textu:

1. Plná moc a osvědčení plátce DPH
2. Žádost o informace ze dne 27. 9. 2019
3. Odpověď na žádost o informace ze dne 11. 10. 2019
4. Rozklad ze dne 22. 10. 2019
5. Rozhodnutí o rozkladu ze dne 5. 11. 2019

1. ÚVOD

Žalobce jakožto poslanec Parlamentu ČR podal dne 27. 9. 2019 do datové schránky žalovaného žádost o informace (Příloha č. 2) podle § 11 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny (dále jen „jednací řád Poslanecké sněmovny“). Žádost se týkala (1) odpovědi, kterou Ministerstvo pro místní rozvoj zaslalo dne 28. 8. 2019 Evropské komisi

v reakci na předběžnou auditní zprávu Evropské komise ke střetu zájmů členů Vlády ČR (jedná se o odpověď, o níž se ministryně pro místní rozvoj v médiích vyjádřila v tom smyslu, že „v ní rozporovali každou větu“ - viz https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/audit-stret-zajmu-andrej-babis-brusel-evropska-komise-dotace_1908271422_tec); a (2) seznamu osob, které se na zpracování uvedené odpovědi Evropské komisi podílely.

Na tuto žádost odpověděl žalovaný dopisem ze dne 11. 10. 2019, označeným č. j. 44156/2019 (Příloha č. 3). Žalovaný v odpovědi uvedl, že ohledně vyžádaných dokumentů platí zákaz zveřejnění, vyplývající z čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001, neboť jejich zpřístupnění by vedlo k porušení ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu. Ohledně druhé části žádosti, tj. seznamu na odpovědi se podílejících osob, odpověděl žalovaný tak, že nemá a ani nemůže mít informace o tom, kteří pracovníci jiných rezortů se na přípravě podkladů podíleli. Dále žalovaný zpochybnil, že požadované informace jsou potřebné pro výkon poslanecké funkce žalobce. Tuto odpověď žalovaného lze považovat za rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále také jen „InfZ“), neboť jednací řád Poslanecké sněmovny vlastní procesní úpravu neobsahuje a použije se tedy obecná úprava obsažená v InfZ.

Proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 22. 10. 2019 rozklad (Příloha č. 4). Žalobce trval na poskytnutí vyžádaných informací, když namítl, že (1) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001, jímž žalovaný odůvodňuje neposkytnutí informací, se vztahuje toliko na unijní orgány, nikoli na orgány členských států, jako je např. žalované ministerstvo; (2) ohledně vyžádaného seznamu na odpovědi se podílejících osob, v úředním styku je pravidlem, že autor jakéhokoli podkladu se pod tento podklad podepíše a nelze shromažďovat nepodepsané podklady; (3) i kdyby bylo akceptováno, že žalovaný nedisponuje seznamem osob z jiných rezortů, jistě disponuje jmény autorů z rezortu žalovaného; (4) zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů v § 43 odst. 3 písm. f) stanoví, že správce může zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, jestliže poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci orgánu veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo funkčním nebo pracovním

zařazení. Žalobce rovněž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“) ze dne 19. 2. 2013, č. j. 8 Aps 5/2012-47, s tím, že jej lze analogicky použít i na jeho případ v tom smyslu, že se použije procesní úprava obsažená v InfZ.

Reakcí na rozklad žalobce byla odpověď ministryně pro místní rozvoj ze dne 5. 11. 2019, označená č. j. 47593/2019 (Příloha č. 5), kterou lze dle jejího obsahu kvalifikovat jako rozhodnutí o zamítnutí rozkladu. Proti tomuto rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 7. 11. 2019, podává žalobce tuto správní žalobu pro nezákonnost, a to v celém rozsahu napadeného rozhodnutí.

2. ŽALOBNÍ BODY

Žalobce se s důvody odmítnutí žádosti (a následného rozkladu) neztotožňuje, a to z důvodů uvedených níže.

Námítka žalovaného, že žalobce neměl v celé věci možnost podat rozklad, jelikož ustanovení § 11 jednacího řádu Poslanecké sněmovny s podáním rozkladu nepočítá, není dle mínění žalobce správná.

Žalobce vychází z rozsudku NSS ze dne 19. 2. 2013, č. j. 8 Aps 5/2012-47, dle kterého pro poskytování informací členům zastupitelstva obce v režimu zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, je třeba použít procesní úpravu obsaženou v InfZ, je-li povinný subjekt podle zákona o obcích zároveň povinným subjektem podle InfZ. Dle žalobce lze tento právní závěr analogicky vztáhnout i na projednávaný případ, neboť InfZ je jediný komplexní právní předpis s tímto předmětem úpravy. Žalobce přitom vychází z ustanovení § 2 odst. 3 InfZ, z něž ve spojení se zmíněným rozsudkem NSS analogicky plyne, že procesní úpravu InfZ lze vztáhnout i na žádost o informace podanou s odkazem na jednací řád Poslanecké sněmovny.

NSS ve výše zmíněném rozsudku uvádí, že „*pro poskytování informací podle § 82 obecního zřízení je třeba použít zákon o svobodném přístupu k informacím. Již v rozsudku ze*

*dne 15. 10. 2010, čj. 2 Ans 7/2010-175, č. 2165/2011 Sb. NSS, zdejší soud rozhodl, že pokud je povinnému subjektu uloženo poskytovat některé informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, **pak má podle stejné procesní úpravy poskytovat i informace, jejichž poskytnutí mu ukládá jiný právní předpis, který sám proces jejich poskytování nijak neupravuje.** Povaha povinného subjektu podle zákona o svobodném přístupu k informacím mu totiž umožňuje, aby plnil všechny své procesní povinnosti, které z tohoto zákona plynou. **Bylo by naopak nelogické, aby při poskytování jednoho typu informací povinný subjekt poskytoval žadatelům o informace veškerý "procesní komfort" zaručený zákonem o svobodném přístupu k informacím, zatímco v případě informací poskytovaných podle jiných zákonů nikoliv.**"*

V souladu se závěry NSS je dle žalobce na místě argumentace, že by bylo nelogické a v rozporu s principem rovného zacházení, aby poslanec neměl mít v otázce žádosti dle § 11 jednacího řádu Poslanecké sněmovny stejný „procesní komfort“ jako žadatelé dle InfZ a rovněž i (analogicky) jako zastupitel obce dle zákona o obcích. **Stejně jako v případě práva zastupitele obce na informace dle zákona o obcích totiž ani jednací řád Poslanecké sněmovny nijak proces poskytování těchto informací neupravuje, a tudíž je nutno v této otázce subsidiárně užít InfZ.**

Tvrzení žalovaného, že zmíněnou judikaturu NSS nelze na daný příklad aplikovat z důvodu, že žádost byla směřována na ministryni, která není povinným subjektem dle InfZ, považuje žalobce za formalistní a nesprávné. V hlavičce žádosti o informace a rozkladu byla sice žalobcem zmíněna i ministryně pro místní rozvoj, avšak **žalobce adresoval jak žádost, tak i rozklad Ministerstvu pro místní rozvoj jako povinnému subjektu v otázkách žádosti o informace**, jak je z hlavičky rovněž patrné, včetně použití datové schránky ministerstva.

Žalovaný dále v rozhodnutí o odmítnutí žádosti tvrdí, že poskytnutí žalobcem požadovaných informací brání zákaz zveřejnění vyplývající z čl. 4 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001. To stanoví, že neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odepřou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu.

Žalobce předně namítá totéž, co namítal již v rozkladu, tedy že pro odepření požadovaných informací není zákonný důvod, protože zákaz jejich poskytnutí (zpřístupnění) je povinnost, která se ukládá pouze orgánům EU, nikoliv orgánům členských států (kterým je i žalovaný), jak ostatně plyne z názvu i obsahu výše zmíněného nařízení. Žalobce navíc nežádal o poskytnutí předběžné zprávy o auditu, již Evropská komise zakázala zveřejnit, nýbrž toliko odpovědi žalovaného na tuto zprávu, což je zcela jiný dokument, jehož zveřejnění zakázáno nebylo.

I přesto, že bylo zveřejnění předběžné zprávy o auditu, k níž se žalobcem požadovaná informace (odpověď žalovaného) vztahovala, Evropskou komisí zakázáno v souladu s výše uvedeným nařízením, namítá žalobce, že podmínky pro zákaz jejího zveřejnění již pominuly. Předmětný audit totiž byl dokončen a je veřejně dostupný (o celé věci informoval např. Respekt <https://www.respekt.cz/politika/zverejnujeme-cely-babisuv-audit-plati-stret-zajmu-i-embargo-na-dotace> , který v tomto článku rovněž odkazuje na text samotného auditu, jenž je dostupný zde: <https://www.scribd.com/document/438428415/Finalni-audit-Evropske-komise-%C4%8Dast-1> a zde: <https://www.scribd.com/document/438428444/Finalni-audit-Evropske-komise-%C4%8Dast-2>).

Vzhledem k těmto skutečnostem, tedy dokončení auditu, lze konstatovat, že podmínky pro zákaz jeho zveřejnění, včetně dalších dokumentů s tímto auditem souvisejících (jako je např. odpověď žalovaného požadovaná žalobcem v žádosti o informace), již odpadly, neboť takové zveřejnění po dokončení auditu nemůže vést k porušení ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu dle výše zmíněného nařízení. Kromě toho se žalobce domnívá a namítá, že ve věci převažuje veřejný zájem na poskytnutí předmětných informací opozičnímu poslanci, jehož prvořadým úkolem je kontrolovat činnost exekutivy a prověřovat, zda tato účinně hájí veřejný zájem a nikoliv protichůdný zájem určitých dotčených osob, v tomto případě některých členů vlády České republiky.

Ohledně vyžádaného seznamu na odpovědi se podílejících osob žalobce dodává, že na tuto informaci se výše zmíněný zákaz zveřejnění rovněž nevztahuje, neboť zde též není

možné, aby poskytnutí těchto informací vedlo k porušení ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu. Žalobce podotýká, že tyto informace by měl mít žalovaný k dispozici a být je bez dalšího schopen poskytnout. Důvody, pro které tato informace nemohla být poskytnuta, jež žalovaný na svou obranu uvádí, má žalobce za zástupné.

Žalobce znovu připomíná svou argumentaci z dosavadního průběhu řízení před žalovaným. V úředním styku je pravidlem, že autor jakéhokoli podkladu se pod tento podklad podepíše a nelze také shromažďovat nepodepsané podklady; i kdyby bylo akceptováno, že žalovaný nedisponuje seznamem osob z jiných rezortů, jistě disponuje jmény autorů z rezortu žalovaného; zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů v § 43 odst. 3 písm. f) stanoví, že správce může zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, jestliže poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci orgánu veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo funkčním nebo pracovním zařazení.

Co se týče účelu, k jakému mají být tyto informace určeny a proč mají být poskytnuty, žalobce konstatuje, že mají být použity k výkonu jeho funkce opozičního poslance Parlamentu ČR a ke kontrole činnosti vlády a ministerstev, což je nesporně zcela legitimní cíl. Žalobce nadto dodává, že ani jednací řád Poslanecké sněmovny, ani InfZ v otázkách žádostí o informace nevyžadují, aby žadatel uváděl důvod, na základě něhož o tyto informace žádá.

Žalobce uzavírá, že poskytnutí jím požadovaných informací nebrání zákony upravující mlčenlivost nebo zákaz zveřejnění ve smyslu § 11 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, ani jiná právní norma.

3. ŽALOBNÍ NÁVRH

Na základě výše uvedeného se žalobce domnívá, že byl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svém právu na informace, a v souladu s ustanovením § 16 odst. 5 InfZ navrhuje, aby soud vydal následující

R O Z S U D E K:

1. Rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 5. 11. 2019, č. j. 47593/2019, o rozkladu žalobce proti rozhodnutí žalovaného o odmítnutí žádosti o informace, se zrušuje.
2. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2019, č. j. 44156/2019, o odmítnutí žádosti žalobce o informace, se zrušuje.
3. Žalovanému se nařizuje, aby žalobci poskytl dokument odpovědi, kterou žalovaný zaslal dne 28. 8. 2019 Evropské komisi v reakci na předběžnou auditní zprávu Evropské komise ke střetu zájmů členů Vlády ČR (jedná se o odpověď, o níž se ministryně pro místní rozvoj v médiích vyjádřila v tom smyslu, že „v ní rozporovali každou větu“) a aby žalobci poskytl rovněž seznam osob, které se na zpracování uvedené odpovědi Evropské komisi podílely.
4. Žalovaný je povinen do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci náklady řízení.

v z. Mgr. Filip Hajný, advokát
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek